„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 85 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej inseryi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 12. Czwartek 16. Stycznia 1868. Rok wydania 58.

Część urzędowa.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 11. stycznia 1868.

względem wykonania drugiego ustępu Artykułu I. ustawy zasadniczej państwa z d. 21. grudnia 1867 o władzy sędziowskiej,

ważne dla Czech, Dalmac i. Galicyi. Austryi poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi. Krainy. Bukowiny, Morawii. Szląska. Tyrolu z Vorarlbergiem. Gorycyi i Gradyski. Istryi i miasta Tryestu z obwodem.

Dla osiągnięcia we wszystkich sądach jednostajności w wykonaniu postanowienia drugiego ustępu Art. I. ustawy zasadniczej państwa o władzy sędziowskiej z d. 21. grudnia 1867 (D. U. P. z r. 1867 Nr. 144) poleca się sądom. aby wyroki i orzeczenia przez nie wydawać się mające, zaczynały się słowami:

„W imieniu Jego Ces. Mości“

poczem dopiero sąd ma być wymienionym.

Herbst, m. p.

Dnia 14. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został III. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 5. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 28. grudnia 1867, względem zniesienia dyrekcyi górniczej i salinarnej w Wieliczce, przekazania czynności tejże. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie i ustanowienia administracyi salinarnych w Wieliczce i Bochni tudzież urzędów składu soli w Podgórzu, Niepołomicach i Sierosławicach.

Nr. 6. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 11. stycznia 1868, względem wykonania drugiego ustępu Artykułu I. ustawy zasadniczej państwa z d. 21. grudnia 1867, o władzy sędziowskiej: ważna dla Czech, Dalmacyi, Galicyi, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii. Szląska. Tyrolu z Vorarlbergiem. Goryeyi i Gradyski. Istryi i miasta Tryestu z obwodem.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego z dnia 21., 22., 29. i 30. listopada, dalej z dnia 5., 7., 12., 20., 21. i 31. grudnia 1867.

Opróżnioną posadę koncepisty II. klasy w Wydziale krajowym, nadano prowizorycznie Józefowi Michalczewskiemu, konceptowemu praktykantowi c. k. Namiestnictwa.

Ze względu na coraz wzmagającą się we Lwowie drożyznę, udzielono urzędnikom i sługom Wydziału krajowego, szpitalu powszechnego i kasy funduszu podrzutków nadzwyczajny dodatek do płacy. mianowicie: sługom i urzędnikom z płacą aż do 1000 złr. 10%, z płacą nad 1000 złr. 8%, wypłacalny w sześciu miesięcznych ratach z góry, pisarzom dziennym zaś z płacą o 2 złr. po 12 złr.. z płacą o 1 złr. 50 c. po 9 złr.. a z płacą dzienną o 1 złr. po 6 złr. miesięcznie z dołu aż do zamknięcia.

Przyjęto do wiadomości oznajmienie Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego, iż podania obywateli ziemskich o rozłożenie zaległych rat pożyczki z powodu ostatniego wylewu rzek, stosownie do ustępu 6. §. 77. ustaw w każdym usprawiedliwionym razie uwzględniane bywają.

Na prośbę gminy Zapytowa. której mieszkańcy w skutek pożaru na tak wielki niedostatek są narażeni. iż zachodzi obawa głodu na wiosnę, zaasygnowano na ręce zastępcy Prezesa Rady powiatowej we Lwowie celem obdzielenia najbardziej poszkodowanych dalszą zapomogę bezzwrotną w kwocie 200 złr. z funduszy datków dobroczynnych.

W sumie tej zawartą jest gotówka uzyskana z sprzedaży 100 talarów, nadesłanych przez p. Faustyna Haack, obywatela w Wielkiem księstwie Poznańskiem, z specyalnem przeznaczeniem na wsparcie głodem dotkniętych.

Na wiadomość, iż gmina Kołbajowicze dotkniętą została okropnym pożarem, postanowiono posłać z funduszu datków dobroczynnych na ręce zastępcy Prezesa Rady powiatowej w Rudkach kwotę 400 złr. jako zapomogę dla najbiedniejszych mieszkańców.

Będąc jak najmocniej przekonanym o niezaprzeczonej użyteczności gminnych kas pożyczkowych, których zadaniem byłoby dostarczać pojedynczym członkom gminy zapomogi w razie klęsk elementarnych, lub celem wydźwignienia się z uciążliwych długów, uznał Wydział krajowy za obowiązek, popierać jak najusilniej tworzenie takich instytucyi. Zatwierdzane dotychczas przez c. k. Namiestnictwo statuta takich kas, bywały najczęściej ułożone na podstawie spłaty pożyczek. w rocznych. dowolnych terminach. Dla niektórych zaś gmin zatwierdziło c. k. Namiestnictwo instytuta pożyczkowe z spłatą pożyczek w terminach tygodniowych. Żadnemu z tych dwóch systemów nie możnaby przyznać bezwzględnego pierwszeństwa, i tylko stosunki miejscowości, w której ma być założoną kasa pożyczkowa, mogą tu rozstrzygać. Dla tych gmin. gdzie członkowie gminy są przeważnie rolnikami, odpowiedniejszym jest system spłat rocznych, bo rolnictwo daje dochód główny tylko raz na rok.

System zaś spłat tygodniowych jest w tych miejscowościach najkorzystniejszym. gdzie członkowie trudnią się przeważnie przemysłem i zarobkiem. Wydział krajowy uznał więc za stosowne, ułożyć osobne wzory statutów dla każdego z tych systemów. Że zaś są i takie miejscowości, gdzie jedni ciągną dochody z gospodarstwa wiejskiego, inni zaś trudnią się przeważnie zarobkiem, ułożono nadto trzeci wzór statutów dla takich kas pożyczkowych, które mogłyby udzielać pożyczki podług obydwóch systemów. Wybór między niemi musi zależyć oczywiście w każdym pojedynczym wypadku od miejscowych okoliczności i od życzenia samejże gminy. Pomienione trzy wzory statutów przesłał Wydział krajowy c. k. Namiestnictwu do zbadania i zatwierdzenia, oświadczając zarazem gotowość porozumienia się, gdyby zachodziła tego potrzeba. w drodze komisyi, do której wydelegowałby w takim razie na każde wezwanie członka z swego grona.

Zatwierdzono uchwałę rady gminnej w Śniatynie względem zaciągnienia pożyczki w kwocie 15.000 złr. w galic. banku hypotecznym na umorzenie długu. zaciągniętego w kwocie 9000 złr. w anglo-austryackim banku. i na obrócenie reszty na opędzenie kosztów połączonych z wzięciem propinacyi miejskiej w własny zarząd.

Na zawiadomienie c. k. Namiestnictwa. iż odsetki od kapitału. złożonego przez państwo Buczacz do depozytu tamecznego sądu powiatowego na rzecz gminy Nagorzanka. jako wynagrodzenie za zniesione prawo wypasu, są zaasygnowane gminie na ręce naczelnika gminy za kwitem. przez c. k. urząd powiatowy koramizować się mającym, oświadczono. iż ta formalność w obec dzisiejszych stosunków i nowej ustawy gminnej nie zdaje się być potrzebną. a zdaniem Wydziału krajowego powinienby być dostatecznym kwit. jak go przepisuje §. 54. U. gm.. to jest podpisany przez naczelnika gminy i jednego asesora, i zaopatrzony pieczęcią gminną.

Zatwierdzono uchwałę rady gminnej w Sanoczku względem użycia pochodzącej z odsetków od przyznanego gminie kapitału za zniesione służebnictwa sumy 600 złr. na wybudowanie szkoły i 157 złr. 76 c. na zakupno drzewa opałowego dla całej gminy.

Przyzwolono na wykonanie uchwały rady gminnej Sokalu względem sprzedaży obligacyi miejskich, gminnych i szpitalnych. i na użycie gotówki na zakupno listów zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub obligacyi pierwszeństwa galicyjskiej kolei żelaznej Karola Ludwika.

Zatwierdzono uchwałę rady gminnej w Krośnie względem sprzedaży obligacyi miejskich na pokrycie długu zaciągniętego na zakupno dóbr w kwocie 6068 złr. 33 c.. i przyzwolono zarazem na dewinkulacye tych obligacyi.

Na zapytanie c. k. Namiestnictwa o zdanie co do zaprojektowanego przez plebana w Zbyszycach użycia funduszu szpitala ubogich w Rąbkowy na wybudowanie szpitala w Zbyszycach, oświadczono. iż Wydział krajowy na ten projekt w żaden sposób zgodzić się nie może.

Zarazem udano się z prośbą do c. k. Namiestnictwa o polecenie c. k. prokuratoryi skarbowej w Krakowie. ażeby się zajęła jak najrychlej wyegzekwowaniem od właściciela Rąbkowy zaległych należytości tegoż szpitalu.

Przyzwolono na nałożenie w r. 1868 dla pokrycia potrzeb gminnych w Cieszanowie dodatku gminnego 50% do podatku konsumcyjnego od mięsa i od wina, i 25% do podatku domowo-klasowego. domowo-czynszowego, zarobkowego i dochodowego, równie jak do podatku gruntowego z zastrzeżeniem jednak, iż dochód z majątku wyłącznej własności ludności chrześciańskiej, nie może być użyty na pokrycie ogólnych wydatków gminnych.

Na wezwanie c. k. Namiestnictwa u udzielenie zdania, kto ma sądzić przekroczenia przepisów policyi miejscowej, jeżeli nie ma trzech członków zwierzchności gminnej w sprawie nieinteresowanych, oświadczono, iż zdaniem Wydziału krajowego nie pozostaje nic innego w takim ustawą gminną nie przewidzianym wypadku. jak zastosować się do zwykłego w takim razie we wszystkich sądownictwach postanowienia. iż w razie. gdzie właściwy sąd nie jest bezstronnym. deleguje się sąd inny. żeby w takim wypadku delegował Wydział powiatowy jedną ze sąsiednich zwierzchności gminnych.

Zastępca prezesa rady powiatowej w Nowym Sączu doniósł Wydziałowi krajowemu, iż dwóch członków wydziału powiatowego nie chcą złożyć w jego ręce przyrzeczenia z powodu. że §. 17. ustawy o reprezentacyi powiatowej przepisuje, iż członkowie wydziału powiatowego składają przyrzeczenie w ręce prezesa, którego wybór atoli przez Najjaśniejszego Pana nie został zatwierdzony. Na prośbę tegoż o zdanie w tym względzie Wydziału krajowego, odpowiedziano, że w obec brzmienia §. 46. ust. o repr. pow.. które wyraźnie w drugim ustępie postanawia. iż w razie przeszkody prezesa zastępca jego wchodzi w jego prawa i obowiązki. nie może ulegać najmniejszej wątpliwości. iż zastępca prezesa ma prawo w moc ustawy odebrać przyrzeczenie od członków wydziału powiatowego, jeżeli dla jakiejkolwiekbądź przyczyny przyrzeczenie to nie może być złożone w ręce prezesa, a członkowie Wydziału winni złożyć takowe w jego ręce.

Na zapytanie c. k. Namiestnictwa o zdanie. do którego funduszu mają wpływać na przyszłość kary pieniężne. zasądzane przez c. k. urzęda polityczne za przekroczenia polowe na obszarach dworskich. oświadczono. iż zdaniem Wydziału krajowego kary te wpływać powinny i nadal do funduszu kultury krajowej.

Przyjęto do wiadomości oznajmienie c. k. Prezydyum Namiestnictwa. iż okólnikiem z dnia 11go września 1867 do l. 7107 pr. zawezwano naczelników powiatowych, by przy pertraktacyach względem nakładania dodatków gminnych i powiatowych uwzględniali dane przez ministerstwo skarbu skazówki w miarę. o ile pogodzić się dadzą z prawnemi postanowieniami. i że na wypadek wśliznięcia się z tego

powodu jakiegokolwiek nadużycia nie zaniedba c. k. Prezydyum użyć odpowiednich środków w celu uchylenia nieodpowiedniego zastosowania pomienionego okólnika.

(Dokończenie nastąpi.)

Niektóre dzienniki wiedeńskie doniosły niedawno na podstawie jakiejś korespondencyi miejscowej o podziale spraw pomiędzy ministerstwami, jak na wspólnej radzie ministrów miał być uchwalony. „Wiener Abendpost“ z dnia 14. b. m. ogłasza, że to doniesienie jest zupełnie błędne i że dotąd nic jeszcze w tym względzie stanowczego donieść nie można, gdyż nad oznaczeniem zakresu działania każdego z nowych ministrów, a mianowicie ministerstwa handlu i rolnictwa ciągle jeszcze toczą się obrady. Widocznie bezzasadnem było to co powyższe doniesienia o wydzieleniu pewnych spraw z ministerstwa spraw wewnętrzych pisały, gdyż wrazie gdyby się doniesienie to sprawdziło, toby ministerstwo spraw wewnętrznych istotnie żadnego zakresu działania nie miało.

W ministerstwie wojny zatrudnieni są ciągle wygotowaniem prac przygotowawczych do budżetu wojny. „Neues Fremdenblatt“ dowiaduje się z pewnego źródła, że aby zmniejszyć wydatki na etat wojskowy, zamierzają zredukować stojącą armię we wszystkich rodzajach broni jak również powstrzymać awans na pewien czas. Co do tego ostatniego słychać, że awans w armii ma być zamknięty aż do r. 1870. Z temi środkami nakazanemi koniecznością stoi w związku zwinięcie kilku wysokich zakładów i komend wojskowych, z których zwinięcie istniejącej wyższej komendy armii ma niebawem nastąpić.

Nowo utworzone ministerstwo rolnictwa ma być pomieszczone na 2. i 3. piętrze w tym samym domu, w którym ulokowane jest ministerstwo handlu. Jego Excel. minister rolnictwa przybrał z ministerstwa handlu radzcę ministeryalnego Hamm do departamentu agronomicznego, a z ministerstwa finansów radzcę sekcyi Hegera do departamentu górniczego. Ministerstwo finansów zastrzegło sobie jednak nadzór nad eraryalnemi zakładami górniczemi i nad akademią górniczą. podczas kiedy akademia leśnicza w Mariabrunn oddana została pod kierownictwo ministerstwa rolnictwa.

„Fremdenblatt“ z dnia 13go b. m. pisze: Wiadomość o uporządkowaniu kwestyi długu państwa jest przedwczesną, zdaje się jednak, że chodzi już teraz tylko o kwestye formalne. i co do głównej rzeczy rozstrzygnięto już. że administracya długu państwa należy do zakresu działania krajowego ministra finansów.

Najbliższym aktem nowego ministerstwa ma być ogłoszone zniesienie ograniczeń co do prawa nabywania dóbr nieruchomych przez żydów w Galicyi.

Jego Excel. kanclerz państwa. któremu się dnia 12go b. m. przedstawiał przybyły z Berlina do Wiednia bar. Magnus, ma w sobotę zaprosić do siebie na obiad wszystkich obecnych we Wiedniu posłów zagranicznych.

W przydłuższym artykule o nowej organizacyi Austryi i o stosunku wschodniej połowy państwa do zachodniej podnosi „Constitutionnel“ pomiędzy innemi, że myśl oderwania się od Austryi nigdy nie mogła we Węgrzech głębokich zapuścić korzeni. Br. Beust ma wielką zasługę. że użył tego żywiołu na rzecz wzmocnienia państwa. Poznał on. że Węgry posiadały w sobie wszelkie żywotne siły narodu, i że najlepszym środkiem do rozwinięcia tych drzemiących sił było przywrócenie im ich politycznego życia. Poznał on daiej. że jeżeli cesarstwo austryackie potrzebuje Węgier. ażeby utrzymać się w szeregu pierwszorzędnych mocarstw. to z drugiej strony nie miałyby Węgry oprócz Austryi żadnego innego sprzymierzeńca. któryby im mógł dopomódz do utrzymania ich politycznej indywidualności i do oparcia się wszelkim grożącym im zewnątrz niebezpieczeństwom. Można więc być pewnym. że o ile dwór austryacki nadał Węgrom autonomię. o tyle wypłacą mu się za to Węgry wzmocnieniem jego sił na zewnątrz i wewnątrz. jak również pewną jest rzeczą, że jeżeli Węgry dla ogólnego interesu państwa pewne ponieśli ofiary, to wynagrodzi im to sowicie wzmocnione na nowo państwo. gwarantując im dobrobyt i nienaruszalność terytoryalną. Z tego wszystkiego można się spodziewać, że Węgry będą się starały dokonać ostatecznie tego. do czego teraz dopiero fundamenta położono. Węgrzy zanadto są dojrzali w życiu politycznem. żeby nie wiedzieli, że konstytucya chociażby najdoskonalsza jest dopiero środkiem do celu. a nie celem samym.

Do „Indep.“ telegrafują z Londynu. że lord Stanley zalecił serbskiemu rządowi pokojowe zachowanie się w obec Turcyi

Wypowiedziane niedawno twierdzenie. że najnowsza wymiana francusko-pruskich zapewnień pokoju stoi w związku z rosyjskiemi planami i ma na celu jedynie zasłonienie przyjacielskich stosunków pomiędzy Berlinem a Petersburgiem. znajduje teraz potwierdzenie w doniesieniach z Paryża. Tak piszą ze stolicy Francyi do „Allg. Augsb. Ztg.“: Wrażenia. które hr. Goltz z Berlina przywiózł i rozpowszechnić się stara. odpowiadają zupełnie tym optymistycznym wnioskom. które wyprowadzono w Berlinie z uznania północno-niemieckiego związku. Zapewnienie, że hr. Bismark myśli wycofać się z polityki rosyjskiej i wstąpić na inną drogę w obec sprawy włoskiej. znajduje wiarę w rządowych kołach w Paryżu. Na to budując spodziewają się. że Rosya odstąpi od przygotowanej już dyplomatyczno-powstańczej kampanii dążącej do rozwiązania kwestyi oryentalnej i ostatecznie także do ogólnego przymierza pokojowego przystąpi. Rozerwanie solidarności pomiedzy Berlinem a Petersburgiem poczytywanoby w Paryżu za rzecz wielkiej wagi i wielce pożyteczną. gdyż wybuchu wojny wschodniej obawiając sie tam jako nieobliczonej klęski i nieuniknionej ruiny. Prowadzą w tym celu rokowania także z Waszyngtońskim gabinetem. Tuilerye chcą zatrzeć wspomnienia wyprawy mexykańskiej i odnowić przyjacielskie z Ameryką stosunki stworzone za Ludwika XVI. Rokowania mają także na celu ułatwienie handlowych stosunków Francyi i zneutralizowanie rosyjskiego wpływu w Stanach Zjednoczonych. Wszystkie usiłowania rządu francuskiego zwrócone są do tego celu, ażeby utrwalić pokój i najsilniejszą w jego trwałość wzbudzić wiarę.

Krążą pogłoski. że hr. Goltz po teraźniejszym swoim powrocie do Paryża nie będzie się przez kilka tygodni zajmował bieżącemi sprawami poselstwa. które w jego zastępstwie prowadzić będzie hr. Solms. Tylko osobiste konferencye z ministrem spraw zewnętrznych odbywać będzie sam poseł w własnej osobie.

Nowy minister włoski spraw wewnętrznych wydał okólnik do prefektów królestwa, w którym powiada, że bezwarunkowe posłuszeństwo ustawom tak długo nie może stać się rzeczywistością, jak długo rząd który stara się wszelkiemi środkami o osiągnienie tego celu, nie ma odpowiedniej do tego siły i powagi. W państwie, w którem było możliwem dla kilku, a nawet dla wielu stawiać wykonaniu praw przeszkody w drogę i szkodliwe w tym kierunku wywierać wpływy, stawiając się ponad prawem, parlamentem i rządem — w państwie takiem istnieje wolność tylko dla niewielu, podczas kiedy inni tejże wolności najzupełniej są pozbawieni, i w rzeczywistości negacya wszelkiej wolności przywłaszcza sobie władzę i dąży prostą drogą do absolutyzmu i anarchii. Włochy przeprowadziły swoją rewolucyę nie dlatego, żeby ją uwiecznić, lub takie z niej zbierać owoce. jak dotąd. Chcą one to. co zyskały, utrwalić i ustalić. a do tego potrzebują bezpieczeństwa i pokoju, aby mogły rozwinąć tę wewnętrzną działalność, przez które jedynie można zyskać potęgę, szczęście i poważanie u świata. Włochy słusznie są dumne ze swojej jedności i wolności. i dlatego żąda rząd, który trzyma się stale dróg prawnych, żeby miał poważanie u wszystkich, żeby żaden nieprawny wpływ przezeń nie był wywierany, i żeby mógł dać czynne dowody, że ma stanowczą wolę rządzenia silnie i utrzymania swojej powagi. Żeby czynnościom rządu większą dać siłę, trzeba tylko wykonania istniejących ustaw. Pod tym jedynie warunkiem może być wolność dla wszystkich zagwarantowaną. bez tego warunku zaś nie może być jedność Włoch postawiona na tej wyżynie. do której jednogłośnie cały naród dąży. Na końcu wyraził minister swoje niezachwiane zaufanie w spółdziałanie prefektów i przekonanie, że jego polityczna przeszłość zapewni mu szczerą ich pomoc.

„Opinione“ utrzymuje, że Włochy powinny uważać za jeden z szkodliwych skutków expedycyi Garibaldego także i podniesienie się powtórne stronnictwa federacyjnego w prowincyach południowych królestwa. Federacyjne stronnictwo zaś jak powiada „Opinione“ dąży do restytuowania wypędzonych dynastyi. a stronnictwo nabiera odwagi do prowadzenia podobnych planów i liczy głównie na naprężone stosunki pomiędzy Włochami a Hiszpanią. W innym miejscu podnosi tenże dziennik z szczególniejszem zadowoleniem. że rząd francuski dał gabinetowi włoskiemu najzupełniej zaspakajace objaśnienia względem mowy Rouhera.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Asygnata remuneracyi na dalszy rok jeden dla pomocnika nauczycielskiego przy szkole wzorowej p. Sobczyńskiego. Sprawozd. radny p. Ign. Lewakowski. 2) Najem ubikacyi dla 3. klasy szkoły dziewczat u św. Mikołaja. Sprawozd. radny p. Dr. Juliusz Kolischer. 3) Propozycya właścicieli realności pod Nr. 360 m. względem zakupna części placu św. Ducha (dokończenie). Sprawozd. radny p. Dr. Gnoiński. 4) Rachunek p. Schubutha z wydatków dla miejskiego zakładu sierot. Sprawozdawca radny p. Adamski. 5) Wnioski sekcyi I. w sprawie ulokowania na rzecz funduszu św. Łazarza uzyskanego z koncertu Towarzystwa muzycznego dochodu. Sprawozdawca radny p. Żółkiewski. 6) Wypisanie konkursu na posadę dyrektora budownictwa. Sprawozd. radny pan Szemelowski. 7) Podanie p. Wilczyńskiego o uwolnienie od uzupełnienia kaucyi, złożonej na zabezpieczenie dostawy kamienia. Sprawozd. radny p. Engel. 8) Prośba panny Konstancyi Gajer o zaopatrzenie. Sprawozd. radny p. Wild. 9) Wnioski sekcyi I. względem przyczynienia się datkiem pienieżnym do funduszu Stowarzyszenia urzędników prywatnych. Sprawozd. radny p. Wild. 10) Prośba klasztoru pp. Benedyktynek w Przemyślu o wsparcie na wybudowanie szkoły dziewczat. Sprawod. radny p. Wild. 11) Dekret wys. c. k. Namiestnictwa w sprawie obsadzenia posad nauczycieli przy szkole wzorowej obr. łac. Sprawozd. radny p. Szemelowski. 12) Prośba emer. zarządcy zakładu sierot o dodatek do pensyi. Sprawozd. radny p. Dr. Gnoiński.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Banda złodziei. Dnia 14. b. m. stawali przed sądem (prezyd. radca sadu kraj. p. Jorkasz, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak, obrońca p. adw. kraj. Dr. Gottlieb) czterech złodziei, którzy w jesieni i zimie 1866 w okolicy Zubrzy pod Lwowem przez dłuższy czas wyrządzali wielkie szkody. Są to właściciele gruntów w Zubrzy a mianowicie Marcin Sęp, 33 l., ojciec 3 dzieci, już karany za pobicie, Franciszek Kościelecki, 29 l., ojciec 3 dzieci, Jakób Łężny. 26 l, stanu wolnego i Michał Dawidowski, 31 l., ojciec 4 dzieci, młynarz, który ukończył szkołę realną i posiada wykształcenie nad swój stan. Oskarzenie opiewa, że Sęp i Kościelecki przyznali się, że w towarzystwie Dawidowskiego, w październiku 1866 w nocy, skradli w Siedliskach pod Lwowem szynkarzowi, z zamkniętej pasieki 6 uli wartości 60 zł. Łężny przyznał się, że w grudniu 1866 w nocy wraz z Sępem skradł pewnemu włościaninowi z zamkniętego ogrodu ul wartości 25 zł.

Innej nocy w grudniu 1866 skradziono w Kamienopolu z zamkniętej komory dwie skóry wołowe, obrus i 80 ℔ mięsa, a następnego dnia w południe. Sęp z drugim nieznajomym chłopem sprzedawał te skóry we Lwowie garbarzowi, który widząc przed sobą ludzi podejrzanych, sprowadził policyantów, lecz Sęp uciekł tymczasem ze swoim towarzyszem, pozostawiwszy skóry. Później jednak poznała Sępa służąca garbarza. Sęp utrzymuje, że te skóry dostał od nieznajomego kolonisty dla zaniesienia ich do garbarza, co jednak okazało się kłamstwem.

Nadto pewnej nocy w zimie 1866 skradziono w Zubrzy z zamkniętej piwnicy za przebiciem muru masło i ser wartości 10 zł., którą to kradzież, jak zeznają świadkowie, popełnił Sęp.

W tym samym czasie skradziono w Pasiekach zubrzyckich szynkarzowi z zamkniętej komory towary żelazne wartości 18 zł., których większą część znaleziono u Sępa.

Nakoniec w jesieni 1866 skradziono dzierzawcy Zubrzy z pola 3 kopy prosa, wartości 16 zł. i Sęp w części przyznał się, że to jego sprawka.

Popełniono jeszcze wiele innych kradzieży, których jednak Sępowi udowodnić nie można. Sęp skazany został na 1 rok ciężkiego więzienia z 2razowym postem w każdym tygodniu (prok. prop. 3 l.), Kościelnicki i Dawidowski każdy na 3 miesiące z dwurazowym postem w każdym tygodniu (prok. prop. 6 miesięcy), a Łężny na 1 miesiąc (prok. prop. 4 miesiące) i wszyscy przyjęli wyroki.

Lwów, 16. stycznia.

(Teatr). Z dwóch już przedstawień dłużni jesteśmy sprawozdanie, z niedzieli i z dnia wczorajszego, możemy jednak bez wielkiego utrudzenia ułatwić się z niemi dziś za jednym zachodem.

O przedstawieniu niedzielnem, mianowicie o znanej już operetce: „Orfeusz w piekle“ potrzebujemy właściwie powiedzieć tyle, tylko, że była grana, bo zresztą nie zaszło przy tem nic uwagi godniejszego; partye spiewne poszły jak zwykle dość gładko; Mars z Olimpu północnego (p. Baranowski) sprawiał uciechę galeryi; panna Sobolewska była znośniejszą nieco Dianną niż Córką pułku; Orfeusz (p. Wojnowski) nie skiksował ani razu, a Eurydyka (panna Kwiecińska) wstrząsała piekło swoim silnym i ostrym spiewem, — ot i wszystko już.

Na większą nieco uwagę zasługuje wczorajsze przedstawienie: „Podrzutki“, dramat francuski w 7 aktach a 8

obrazach, tłumaczony niegdyś przez ś. p. J. N. Kamińskiego. Było to przedstawienie benefisowe, na korzyść p. Baranowskiego, ale korzyści tej — niestety — podobno niedoszuka się beneficyant. Teatr był wcale pusty, chociaż używane zwykle ponęty benefisowe były w najzupełniejszym komplecie: afisz okazały, napisy aktów przerażające, i sztuka zresztą sama, choć stara, ale nie najgorsza, bo pełna scen efektowych a tu i ówdzie nawet dość rozczulających, słowem z rodzaju tych, któremi ś. p. Kamiński przy końcu życia swego zwabiał zawsze bardzo liczne audytorya. Czemuż tedy przypisać niefortunność wczorajszego benefisu? Wypadałoby sądzić, że p. Baranowski nie ma — jak to mówią — miru u naszej publiczności, chociaż przyznać potrzeba, że nie jest to wcale pospolity artysta; szczególnie czarne charaktery grywa on nieraz nawet bardzo dobrze, byle tylko wystrzegał się manierowania, czyli właściwie mówiąc — więcej pracował nad sobą. I wczoraj też jako beneficyant wywiązał się dość chlubnie z podobnej roli, a mimo to przyjęto go całkiem zimno. Niechaj tem jednak nie zraża się p. Baranowski; w rocznikach teatralnych znajdzie on dość przykładów, że nawet największe talenta musiały częstokroć rozpoczynać swój zawód ciężką walką z uprzedzeniem publiczności, i dopiero poźniej wytrwała praca i talent zdobywały sobie zasłużone uznanie, czego też i p. Baranowskiemu szczerze życzymy. Z innych osób działających w tym dramacie odznaczyli się szczególnie pp. Królikowski (Wincenty de Paul) i Szymański (kawaler de Courcelles), z kobiet zaś panie: Hubertowa (Katarzyna), Linkowska (hrabina St. Geran) i panny Popielówna i Bieńkowska jako dwaj podrzutki. d.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Tryest, 15. stycznia wieczór. Fregata „Novarra“ przybyła ze zwłokami cesarza Maxymiliana. Arcyksiążęta udali się na pokład złożyć wieniec laurowy na trumnę.

Bukareszt, 15. stycznia. Książę zagaił izbę prawodawczą i senat mową tronową, w której zapewnia utrzymanie zasad ludzkości i tolerancyi względem izraelitów, zapowiada przedłożenie kilku projektów.

Florencya, 15. stycznia. „Nazione“ zapewnia, że Cialdini zrzekł się misyi poselskiej do Wiednia.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 15. stycznia. Dzisiejsza „Presse“ dowiaduje się, że na wczorajszem posiedzeniu rady ministrów pod przewodnictwem cesarza ustalony został budżet ministeryum wojny. Zwyczajne rozchody budżetu tego podane są na 18 milionów, budżet nadzwyczajny na 31 milionów złr.

Paryż, 14. stycznia. Ciało prawodawcze uchwaliło w całości ustawę o reorganizacyi armii 199 głosami przeciw 60. Izba odroczoną została do dnia 27. stycznia. Na porządku dziennym przyszłego posiedzenia przypada ustawa drukowa i ustawa o stowarzyszeniach. „La Patrie“ mówiąc o gwałtownych dążnościach polityki rosyjskiej na Wschodzie, powiada, że dążności te nie mają nic w sobie takiego, coby wzniecało obawę, jeżeli mocarstwa zachodnie słuchając własnych swoich interesów, postawią wzajemną zgodność naprzeciw rachubom rosyjskim.

Florencya, 14. stycznia. W izbie deputowanych dzisiaj Rattazzi reklamował przeciw niezupełności, a po części niedokładności dokumentów ostatniemi czasy ogłoszonych, wykazując depesze nieogłoszone i domagał się wydania ich na widok publiczny. Menabrea zgadza się na to żądanie. „Gazzetta Italiana“ donosi, że były minister spraw wewnętrznych Gualterio, mianowany został ministrem domu królewskiego.

Ostatnia poczta.

Peszt, 14. stycznia. „Pesti Naplo“ donosi, że ministerstwo spraw wewnętrznych odesłało nowo sankcyonowane ustawy do jurisdykcyi.

Ministerstwo sprawiedliwości w celu rozwiązania kwestyi przysięgi żydowskiej w myśl równouprawnienia zapytało o zdanie rabina Loew z Szegedynu.

„Hazank“ oznacza różnicę pomiędzy stronnictwem Deaka a lewem centrum. Ministerstwo Deaka zapatruje się na stosunek do Austryi ze stanowiska państwowego i ustanowiło dla tego sprawy spólne i delegacye. Lewe centrum pojmuje te stosunki ze stanowiska międzynarodowego i dla tego jego zasadą nie są wspólne sprawy, wspólne ministerstwo i delegacye, lecz międzynarodowe traktaty i porozumienie się rządów obu państw tylko w wypadkach potrzeby. Co do spraw wewnętrznych jest lewe centrum stanowczo liberalne, a stronnictwo Deaka konserwatywno-liberalne.

Komisya kodyfikacyjna zajmuje się już od dni kilku pod prezydencyą br. Bonis swojemi pracami.

Paryż, 13. stycznia. Na posiedzeniu ciała prawodawczego mówili najprzód Paulmier, David, Ségris i Buffet. Następnie bronił Rouher niepozwolenia zastępstwa w ruchomej gwardyi narodowej, poczem poprawka Paulmiersa 167 głosami przeciw 76 głosom upadła.

Berna, 14. stycznia. Nowy traktat żeglugi i porządku portowego na jeziorze Bodeńskiem i na Renie aż do Szafusy został przez wszystkie partycypujące rządy przyjęty, i w najkrótszym czasie będzie ratyfikowany we Wiedniu.

Suez, 13. stycznia. Książe Tigreh rozkazał zaopatrzyć w żywność angielskie wojsko expedycyjne i dostarczył już 2000 wołów.

Przy zamknięciu dziennika nie otrzymaliśmy dzisiejszej poczty wiedeńskiej.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 15. stycznia 1868.

Efekta: Oblig. indemn. galic. 63.12. Towary: Owies szkocki 112 ℔ effekt. 3 złr. 36 c., na marzec ab Bursztyn. krupy hreczane korzec 140 ℔ netto 10 złr. 70 c. z workami transito.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. stycznia.

Hotel George: PP. Br. Brunicki Stan., z Zaleszczyk. — Hr. Dunin Borkowski Stan., z Pacykowa — Skrzyński Xawery, z Krościenka.

Hotel europejski: Łukasiewicz Ign., z Sanoka.

Hotel Langa: Szally Wład., c. k. pułkownik, z Gródka.

Hotel angielski: Hr Romer Felix, z Inwaldu. — Dębski Henryk, z Krakowa. — Dobrzyński Ignacy, z Jastrzębia — Matkowski Kaz., z Jeziczan.

Pod Nr. 514¾: Nowacki Kaz., z Tejsarowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. stycznia.

PP. Helle Karol, c. k. major, do Mikołajowa — Falkowski Wład., do Witryłowa. — Jankowski Marc., do Łączki. — Majkowski Emer. i Tretter Gustaw, do Czerniowiec. — Hr. Wodzicki Ludwik, do Cieszyna. — Wykowski Xawery, do Sufczyna. — Truskolawski Henr., do Jasionowa. — Żytyński Leon, do Brodów. — Dr. Myszkowski Ludwik, adw., do Jarosławia. — Dr. Rapaport Leon, adw., do Tarnopola. — Dr. Rosenberg Henryk, adw., do Stanisławowa. — Rieger Paweł, bankier, do Brodów.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. stycznia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328 32	— 4 6	91	Pd. sł.	10
2. god. po poł.	327 62	— 1 2	76	Z. b. sł.	0
10. god. wiecz.	326 72	— 1 0	81.	Z. sł.	10

W dzień jasno, w nocy śnieg = 1.10‴.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Dom Sebastian König von Portugal,“** wielka opera w 5 aktach.

Dnia 15. stycznia 1868 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

20. 74. 58. 85. 15.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 29. stycznia i 12. lutego 1868.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 15. stycznia.

		gotówką zł	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	66	5	72
Dukat cesarski	„	5	72	5	75
Półimperyał zł. rosyjski	„	9	67	9	99
Rubel srebrny rosyjski	„	1	86	1	90
„ papierowy rosyjski	„	1	65	1	67
Talar pruski	„	1	77	1	79
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł.	bez kup.	78	03	78	45
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kup.	82	03	82	50
„ „ banku hip. gal.	bez kup.	94	25	94	88
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kup.	63	13	63	70
Obligi 5% pożyczki narodowej		64	57	67	23
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		198	33	199	82
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		167	25	168	75
„ banku hipotecznego galic.		73	40	74	95

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13. stycznia 1868

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65 35	65.45
od kwiet. do października po 5%	65 25	65.50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 —	73 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79.—	.— —
Metaliki po 5%	57 70	57.90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	173.50	174 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	152 50	153 —
Przez. do wyl. z r. 1854	72.75	73.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83 25	83 35
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91 80	92 20
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	76.90	77.10
Renty Como po 42 lir. austr.	18.—	19.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	89.—	89 50
Czech	91 50	92 —
Węgier	69.25	70. —
Galicyi	63 —	63 50
Siedmiogrodu	62 75	63 50
Bukowiny	62.75	63 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99 75

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	684 —	686.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	184 90	185 10
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	620 —	622 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	108 75	109 25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1693.—	1697.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	241 80	242 —
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	163 —	163 50
Kol. Cesa. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 25	140.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	198 25	198.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	168.—	168.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	485 —	487.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 70	92 90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	78 50
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90 75	91 25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103 70

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88 25	88 75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	95 25	95 75

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126 75	127 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118 —	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	53
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	117.—	119.—
Salma „ 40 „ „	32.—	32.50
Palffego „ 40 „ „	24.25	24 75
Clarego „ 40 „ „	28.50	29 50
St. Genois „ 40 „ „	26.—	26 50
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18. —
Waldsteina 20 „ „	20.75	21.25
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15. —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 —	14.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100 40	100 70
Berlin za 100 tal.	—.—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100 60	100 90
Hamburg za 100 M. B.	89 —	89 —
Londyn za 10 ft. szl.	120.50	120 80
Paryż za 100 fr.	47 85	47 90

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5 73½	5 74½
detto. pełnej wagi	5 73	5 74
Korona	— —	16 70
20frankówka	9 61½	9 62½
Rosyjski imperyał	9.90	9 95
Talar związkowy	1 78	1 79
Srebro	118.50	118 75
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 67⁵⁄₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 15 stycznia

	złr	kr
5% Metaliki	56	50
„ z procentami z maja i listopada	57	30
5% pożyczka narodowa	65	20
Losy z 1860 roku	83	—
Akcye banku wiedeńskiego	685	—
„ „ kredytowego	184	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	120	55
Srebro	118	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	74

DZIENNIK URZĘDOWY.

(102) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 9385. Celem udzielenia koncesyi na otworzenie drugiej apteki w powiatowem mieście Drohobyczy rozpisuje się niniejszem konkurs po dzień 15. lutego 1868.

Ubiegający się o tę koncesyę obowiązany będzie wnieść prośbę do tutejszego c. k. urzędu powiatowego z załączeniem dyplomu na doktora chemii lub magistra farmacyi z jednoczesnem wykazaniem się świadectwami z ubiegłego życia w pomienionym terminie.

Podania po tym terminie wniesione nie będą uwzględnione.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Drohobycz, dnia 7. stycznia 1868.

(91) **Edykt.** (2)

Nr. 20966. C. k. sąd krajowy w Krakowie jako władza nadopiekuńcza czyni wiadomo, że uchwałą tegoż sądu z dnia 16. grudnia 1867 do l. 20966 władza opiekuńcza nad małoletnim po ś. p. Henryku Kępińskim pozostałym synem Mieczysławie Kępińskim współwłaścicielem dóbr Pierzchów, Nieznanowice, Jaroszówka i Radlna na czas nieograniczony przedłużoną została.

Kraków, dnia 16. grudnia 1867.

(117) **Kundmachung.**

Nro. 1249. Auf Grund der Bestimmungen des im Reichsgesetzblatte vom J. 1868 unter Nr. 1 erschienenen Gesetzes vom 31. December 1867 über die Erhebungen der Steuern und Abgaben im I. Quartal 1868, werden in Absicht auf die Verfassung und Ueberreichung der Bekenntnisse über das Einkommen und der Anzeigen über die stehenden Bezüge, dann auf die Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer für das Jahr 1868 nachstehende Anordnungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

1. Die Bekenntnisse und Anzeigen behufs der Bemessung der Einkommen-Steuer für das Jahr 1868 sind in der bisherigen, mit der Vollzugsvorschrift vom 11. Jänner 1850 vorgezeichneten Form auszufertigen und bis Ende Jänner 1868 zu überreichen.

2. Die Bekenntnisse des Einkommens der I. Classe so wie des in nicht stehenden Bezügen bestehenden Einkommens der II. Classe, haben die Einnahmen und Ausgaben der Vorjahre u. zw.: der Sonnenjahre 1865, 1866 und 1867, zur Ermittlung des reinen Durchschnitts-Erträgnisses zu Grunde zu liegen.

3. Die Anordnungen der §§. 21 u. 22 des Allerh. Patentes vom 29. October 1849 finden auf die von stehenden Bezügen der II. Classe in dem Solar-Jahre 1868 fälligen Beträge Anwendung.

4. Die Zinsen und Renten der III. Classe, welche der Einbekennung von Seite der Bezugsberechtigten unterliegen, sind nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31. December 1867 einzubekennen.

5. Die bemessene Einkommensteuer sammt dem ⅓ Zuschlage ist in vier Quartals-Raten einzuzahlen, wovon die erste mit Ende März, die zweite mit Ende Juni, die dritte mit Ende September und die vierte mit Ende December 1868 bei dem zur Einhebung bestimmten k. k. Steueramte berichtigt sein muß.

6. Die von den Zinsen der Staats-, öffentlichen Fonds- und ständischen Obligationen auf das Jahr 1868 zu entrichtende Einkommensteuer wird wie im Vorjahre 1867 mit sieben Perzent bemessen und eingehoben.

Die Einhebung der Letzteren (6.) wird ohne Unterschied der Währung, auf welche die Obligationen lauten, in der mit der kaiserlichen Verordnung vom 28. April 1859 (Reichsgesetzblatt Nr. 67) festgesetzten Art mittelst Abzuges bei der Auszahlung der nach Kundmachung des erwähnten Gesetzes vom 31ten December 1867 fällig werdenden Zinsen geschehen.

Das den Schuldnern zustehende Recht zum Abzuge der Einkommensteuer von den Zinsen der hypothekarisch oder bei Gewerbsunternehmungen angelegten Capitalien, hat sich auch auf den gesetzlichen Zuschlag zu denselben zu erstrecken.

Sollten diese Bestimmungen in Folge höherer Weisungen etwa später eine Aenderung zu erleiden haben, so wird Letztere nachträglich bekannt gegeben werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 8. Jänner 1868.

Obwieszczenie. (3)

Nr. 1249. Na zasadzie postanowień ogłoszonej w dzienniku ustaw państwa z r. 1868 pod Nr. 1. ustawy z 31. grudnia 1867 względem poboru podatków i opłat w I. m. kwartale 1868 podaja się do powszechnej wiadomości następujace rozporządzenia względem sporządzenia i podawania fasyi co do dochodów i wykazywania się co do pobieranych stałych pensyi jako też względem wymiarów i uiszczania podatku dochodowego na rok 1868:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na r. 1868 mają być sporządzane w dotychczasowej formie przepisanej instrukcya z d. 11. stycznia 1850 i podane do końca stycznia 1868.

2. Przy fasyonowaniu dochodów I. klasy, tudzież dochodu II. klasy, który nie pochodzi ze stałych pensyi, dochody i wydatki poprzednich lat, a mianowicie lat słonecznych 1865, 1866 i 1867 służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego, czystego dochodu.

3. Rozporządzenia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29. października 1849 będą zastosowane do sum pochodzących ze stałych pensyj II. klasy przypadajacych w roku słonecznym 1868.

4. Procenta i renty III. klasy, które podlegaja fasyonowaniu ze strony uprawnionych do ich pobierania, mają być fasyonowane według stanu majątku i dochodu z dnia 31. grudnia 1867.

5. Wymierzony podatek dochodowy wraz z wynoszącym ⅓ dodatkiem ma być zapłaconym w czterech ratach kwartalnych, z których pierwsza przypada z końcem marca, druga z końcem czerwca, trzecia z końcem września a czwarta z końcem grudnia 1868 w c. k. urzędzie podatkowym przeznaczonym do poboru.

6. Podatek dochodowy uiszczać się mający w r. 1868 od procentów obligacyi państwa, funduszów publicznych i stanowych będzie obliczony i pobierany tak jak w roku poprzednim 1867 w kwocie siedm procent.

Pobieranie tego ostatniego (6) odbywać się ma bez różnicy waluty, na którą obligacye opiewają, w sposób ustanowiony rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. kwietnia 1859 (Dz. ust. p. nr. 67) przez odciąganie przy wypłacie procentów, które przypadać będą po ogłoszeniu wspomnionej ustawy z d. 31. grudnia 1867.

Przysługujące dłużnikom prawo do odciągania podatku dochodowego od procentów przypadających od kapitałów hypotecznie lub w przedsiębiorstwach przemysłowych ulokowanych ma się rozciągać także na dodatek prawny do tychże.

Gdyby te postanowienia miały później w skutek wyższych poleceń doznać jakowej zmiany, natenczas zmiana ta będzie dodatkowo podana do wiadomości.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 8. stycznia 1868.

---

(66) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nro. 249. Dienststellen im neuen Organismus der ostgalizischen Salzverschleißämter:

1. Drei Einnehmersstellen in der IX. Diäten-Classe mit dem Gehalte jährlicher 800 fl. öst. W.

2. Fünf Einnehmersstellen in der IX. Diäten-Classe mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. öst. W.

3. Drei Controlorsstellen in der X. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. öst. W.

4. Fünf Controlorsstellen in der X. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 600 fl. öst. W.

Mit diesen Dienstesstellen, welche sämmtlich provisorisch sind, ist der Genuß einer Naturalwohnung, eines Hausgartens, eines Holz- und Salzdeputates, endlich die Verpflichtung zum Erlage einer Dienst-Caution im Gehaltsbetrage verbunden.

Gesuche sind unter Nachweisung der bisher im Cassa- und Rechnungswesen geleisteten Dienste, dann der Kenntniß der Landessprachen binnen drei Wochen beim Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 4. Jänner 1868.

Obwieszczenie konkursu.

Nro. 249. Posady służbowe w nowym organizmie wchodnio-galicyjskich urzędów sprzedaży soli:

1. Trzy posady poborców w IX. klasie dyet z pensyą 800 złr. w. a. rocznie.

2. Pięć posad poborców w IX. klasie dyet z pensyą 700 złr. w. a. rocznie.

3. Trzy posady kontrolorów w X. klasie dyet z pensyą 700 złr. w. a. rocznie.

4. Pięć posad kontrolorów w X. klasie dyet z pensyą 600 złr. w. a. rocznie.

Do tych posad, z których wszystkie są prowizoryczne, przywiązanem jest wolne pomieszkanie, ogród przy domu, deputat drzewa i soli, nakoniec obowiązek złożenia kaucyi służbowej w wysokości pensyi.

Podania z udowodnieniem odbytej dotychczas służby przy kasie i rachunkowości, tudzież z udowodnieniem znajomości języków krajowych podawać należy w przeciągu trzech tygodni do c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów, dnia 4. stycznia 1868.

(37) **Edykt.** (3)

— Nro. 19166. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem księdza Kaspra Bobolę tudzież jego domniemanych spadkobierców i prawonabywców z istnienia życia i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim dom handlowy J. G. Schuller & Comp. w Wiedniu oraz p. Henryka hr. Kuczkowska wnieśli pozew na dniu 1. listopada 1867 do l. 19166 o wykreślenie sumy 8000 złp. czyli 2000 złr. w. a. z większej 25.000 złp. ze stanu biernego dóbr Wola Justowska z przyl., w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 18. marca 1868, godzinę 10tą rano wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Rydzowskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 17. grudnia 1867.

(56) **Kundmachung.** (3)

Nro. 14294. Am 10. Jänner 1868 tritt im Orte Jezupol ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben und wird dasselbe seine Verbindung zu beiden Postzügen zwischen Lemberg und Czernowitz mittelst 4 täglichen Botenfahrten zum gleichnamigen Bahnhofe nach untenstehender Ordnung erhalten:

Von Jezupol tägl. um 2 Uhr Früh, 11 Uhr 50 M. Mittag, 2 Uhr 10 M. Mittag, 12 Uhr Nachts.

Am Bahnhofe um 2 Uhr 10 M. Früh, 12 Uhr Mittag, 2 Uhr 20 M. Nachmittag, 12 Uhr 10 Min. Nachts.

Vom Bahnhofe täglich um 2 Uhr 34 M. Früh, 12 Uhr 20 M. Mittag, 2 Uhr 34 M. Nachmittag, 12 Uhr 30 M. Nachts.

In Jezupol um 2 Uhr 44 M. Früh, 12 Uhr 30 M. Mittag, 2 Uhr 44 M. Mittag, 12 Uhr 40 M. Nachts.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Jezupol hat aus nachbenannten Orten zu bestehen:

Cieżów, Dołhe, Dubowce mit Dehowa, Hanuszowce mit Jastrzebic, Jezupol, Jurkówka, Kozina, Miłowanie, Olszanica, Pobereże mit Branówka, Borniów, Sielec, Strybanie, Wiktorów, Uzin.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 16. December 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 14294. Dnia 10. stycznia 1868 wejdzie w Jezupolu c. k. urząd pocztowy dla obrotu poczty listowej i wartościowej w życie i łączyć się będzie z obydwoma pociągami pocztowemi między Lwowem a Czerniowcami obiegającemi za pomocą dziennie 4razowych jazd posłańczych do dworca kolei tej samej nazwy, w następującym porządku:

Z Jezupola dziennie o 2 g. z rana, o 11 g. 50 m. w południe, o 2 g. 10 m. z południa i o 12 g. w nocy.

W dworcu kolei o 2 g. 10 m. z rana, o 12 g. w południe, o 2 g. 20 m. po południu i 12 g. 10 m. w nocy.

Z dworca kolei dziennie o 2 g. 34 m. z rana, 12 g. 20 m. w południe, o 2 g. 34 m. po południu i o 12 g. 30 m. w nocy.

W Jezupolu o 2 g. 44 m. z rana, o 12 g. 30 m. w południe, o 2 g. 44 m. po południu i o 12 g. 40 m. w nocy.

Do okręgu doręczenia należą następujące miejscowości:

Cieżów, Dołhe, Dubowa z Dehową, Hanuszowce z Jastrzębicą, Jezupol, Jurkówka, Kozina, Miłowanie, Olszanica, Pobereże z Branówką, Bornina, Sielec, Stryhanie, Wiktorów, Uzin.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 16. grudnia 1867.

(62) **Concurs-Verlautbarung.** (3)

Nro. 27-Pr. Zur Besetzung der bei dem Tarnopoler k. k. Kreisgerichte erledigten, mit dem Gehalte von 367 fl. 50 kr. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe verbundenen Stelle eines Kerkermeisters wird der Concurs ausgeschrieben.

Gehörig adjustirte Bewerbungsgesuche sind im vorgeschriebenen Wege binnen 14 Tagen bei dem Präsidium des besagten Kreisgerichtes einzubringen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnopol, am 5. Jänner 1868.

(77) **Edict.** (2)

Nro. 16221. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte für die Stadt Lemberg und deren Vorstädte in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten wird der, dem Wohnorte nach unbekannten Amalia Diener gebornen Zappe mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselbe Johanna Borowska geborne Klimkiewicz unterm 26. Jänner 1867 z. Z. 1741 eine Klage wegen Zahlung der Beträge von 8 fl. und 20 fl. C. M. s. N. G. angebracht, worüber die Tagfahrt zur Verhandlung auf den 23. Jänner 1868 um 10 Uhr Vormittag angeordnet und der erwähnten Belangten der hierortige Landesadvocat Dr. Maly mit Substituirung des Landesadvocaten Hrn. Dr. Hofman zum Curator bestellt wurde.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Lemberg, am 18. November 1867.

(116) **Kundmachung.** (2)

Nr. 6098. Bei der Haupt-Judengemeinde Gorlice ist die Stelle des Religionsweisers mit der jährlicher Entlohnung von 150 fl. österr. Währ. zu besetzen.

Die Bewerber um diesen Posten haben ihre mit den gesetzlichen Erfordernissen instruirten Gesuche bis Ende Jänner d. J. bei dem Judengemeinde-Vorstande zu Gorlice einzubringen.

Vom k. k. Bezirksamte.

Gorlice, am 2. Jänner 1868.

(73) **Kundmachung.** (2)

Nr. 15047. An allen Orten des Inlandes, wo sich kaiserlich königliche oder königlich ungarische Postanstalten befinden, so wie bei der k. k. österreichischen Postexpedition in Belgrad können künftig Geldbeträge bis einschließlich Fünfzig (50) Gulden öst. Währ. zur Zahlung an allen anderen obenbezeichneten Postorten angewiesen werden.

Die Gebühr für diese Postanweisungen beträgt 10 Neukreuzer, und ist durch Aufklebung einer 10 kr. Briefmarke an der betreffenden Stelle der Anweisung zu entrichten.

Geldanweisungen im Betrage von mehr als 50 fl. bis einschließlich 1000 fl. öst. Währ. können bei den nachbenannten Postkassen an eine andere dieser Postkassen aufgegeben werden.

Diese Postkassen sind: Agram, Arad, Baden, Belgrad, Bochnia, Bozen, Bregenz, Brixen, Brody, Bruck an der Mur, Brünn, Cattaro, Czernowitz, Debrezin, Eger, Essegg, Feldkirch, Fiume. Fünfkirchen, Görz, Graz, Grosswardein, Hermanstadt, Hohenstadt, Innsbruck, Ischl, Karlsbad, Karlstadt, Kaschau, Klagenfurt, Klausenburg, Krakau, Kronstadt, Kufstein, Laibach, Lemberg, Linz, Lundenburg, Marburg, Meran, Wiener-Neustadt, Oedenburg, Ofen, Olmütz, Pest, Pola, Prag, Przemyśl, Pressburg, Raab, Ragusa, Reichenberg, Roveredo, Salzburg, Semlin, Spalato, Stanislau, St. Pölten, Stuhlweissenburg, Szegedin, Tarnów, Tarnopol, Temesvar, Teplitz, Trient, Triest, Troppau, Villach, Warasdin, Wien, Zara.

An die Postkassen in Wien und Pest können von diesen Postkassen Beträge bis einschließlich 5000 fl. öst. Währ. angewiesen werden.

Die Gebühr für Anweisungen von mehr als 50 fl. wird wie bisher berechnet.

Das Geldanweisungsgeschäft bei den Postämtern: Kollin, Peterwardein, Schärding und Tyrnau wird bis einschließlich 50 fl. beschränkt.

Zugleich wurde gestattet auf dem Coupon der postämtlichen Geldanweisungen schriftliche Mittheilungen jeder Art, daher auch die auf Zeitungspränumerationen bezüglichen Daten anzusetzen.

Bei Zeitungspränumerationen, welche auf diesem Wege vermittelt werden, kann auch die Adressenschleife auf der Vorder- oder Rückseite des Coupons angeklebt werden.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 28. December 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 15047. We wszystkich wewnętrznych miejscowościach, gdzie się cesarsko-królewskie lub królewsko-węgierskie zakłady pocztowe znajdują, jako też w c. k. austryackiej expedycyi pocztowej w Belgradzie można na przyszłość kwoty pieniężne włącznie do pięćdziesiąt (50) złr. wal. austr. do wypłaty we wszystkich innych powyżej opisanych miejscach pocztowych przekazywać.

Należytość za te przekazy pocztowe wynosi 10 centów, i ma być przez przylepienie marki listowej 10 kr. na odpowiedniem miejscu przekazu uiszczoną.

Przekazy w kwocie wyżej 50 złr. aż włącznie do 1000 złr. aust. wal. można tylko w następujących kasach pocztowych do jednej z tychże nadać.

Te kasy pocztowe są: Zagrzeb, Arad, Baden, Belgrad, Bochnia, Bozen, Bregencya, Briksen, Brody, Bruk nad Murem, Berno, Kattaro, Czerniowce, Debreczyn, Eger, Ossiek, Feldkirch, Fiume, Fünfkirchen, Gorycya, Graz, Wielki Warazdyn, Hermanstadt, Hohenstadt, Innsbruck, Ischl, Karlsbald, Karlstadt, Koszyce, Klagenfurt, Klausenburg, Kraków, Kronstadt, Kufstein, Lublana, Lwów, Linz, Lundenburg, Marburg, Meran, Wiener-Neustadt, Oedenburg, Buda, Ołomuniec, Peszt, Pola, Praga, Przemyśl, Preszburg, Raab, Raguza, Reichenberg, Roweredo, Salzburg, Zemlin, Spalato, Stanisławów. St. Pölten, Stuhlweissenburg, Szegedyn, Tarnów, Tarnopol, Temeszwar, Teplitz, Trient, Tryest, Oppawa, Willach, Warazdyn, Wiedeń, Zara.

Do kasy pocztowej we Wiedniu i Peszcie można z tychże kas kwoty do włącznie 5000 złr. w. a. przekazywać.

Należytość od przekazów wyżej 50 złr. wymierza się jak dotąd.

Czynność przekazową w urzędach: Kollin, Peterwardein, Schärding i Tyrnau ogranicza się do kwoty włącznie 50 złr.

Równie pozwolono na kuponie pocztowych przekazów pisemnie udzielać wiadomości jakiegobądź rodzaju, dlatego też i podawać daty tyczące się prenumeraty czasopism.

Przy prenumeracyach czasopism, które na tej drodze uskuteczniają się, można także przepaskę adresową na przedniej lub tylnej stronie kuponu przylepić.

Z c. k. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, 28. grudnia 1867.

(63) **E d y k t.** (2)

Nr. 6882. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem spadkobierców Hersza Grünnfelda, jako to: Dwoirę Grünnfeld, Chaim Grünfeld, Chaje Hirsch i Dobrz Hirsch z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim Jonas Dummler o uznanie uiszczonej zapłaty sumy 64 złr. 27 kr. m. k. i wyintabulowanie tejże ze stanu biernego realności Nr. 279 w Rzeszowie ut. dom. 6. pag. 202 Nr. 1 on. intabulowanej, wniósł pozew i że w załatwieniu tegoż pozwu termin do ustnej rozprawy na 18. marca 1868 o godzinie 10tej wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych spadkobierców Hersza Grünnfelda niewiadome jest, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Rybickiego kuratorem nieobecnych postanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów, dnia 20. grudnia 1867.

(64) **E d y k t.** (2)

Nr. 6333. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie uwiadamia, iż celem zaspokojenia od Majera Branda przeciw Wolfowi Binder wywalczonej sumy wexlowej 1500 złr. m. k. wraz z 6% odsetkami od dnia 11. stycznia 1857 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych i egzekucyi w kwotach 4 złr. 34 kr. m. k., 4 złr. 33 kr. m. k., 3 złr. 53 kr. m. k., 46 złr. 26 kr. m. k. i 60 złr. 46 kr. w. a. przyznanych, $^1/_5$ część realności pod Nr. 80 w Rzeszowie położonej, własność Wolfa Bindera, jak Dom. 5. pag. 210. n. 15. haer. stanowiącej, na trzecim terminie dnia 27. lutego 1868 o godzinie 10. przed południem w niniejszym sądzie pod następującemi ułatwiającemi warunkami sprzedaną będzie:

1) Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa 2007 złr. 61 kr. w. a., którą gdyby nikt nie ofiarował, rzeczona $^1/_5$ część realności pod Nr. 80 w Rzeszowie i niżej tej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

2) Każdy chęć kupienia mający obowiązanym złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 100 złr. w. a. w gotowiznie albo w papierach publicznych na okaziciela opiewających, albo w podobnych galicyjskich listach zastawnych wraz z kuponami, które podług kursu z ostatniej gazety urzędowej „Gazeta Lwowska", jednakowoż nigdy wyżej nominalnej wartości obliczone będą.

3) Resztę warunków licytacyjnych, jako też akt oszacowania i wyciąg tabularny w tutejszo sądowej registraturze przeglądnięte lub odpisane być mogą.

Rzeszów, dnia 6. grudnia 1867.

(81) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 22190. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni Janowi, Ferdynandowi i Franciszkowi Schröderowi a w razie ich śmierci ich spadkobiercom, że przeciw nim i innym Joanna i Józefa Raab na dniu 10. grudnia 1867 do l. 22190 wniosły pozew o zniesienie współwłasności realności w Stanisławowie pod l. 35/15$^1/_4$ położonej, na którą do ustnej rozprawy termin na 4. lutego 1868 o godzinie 8. zrana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu tych pozwanych jest niewiadomem, przeto tymże adwokat Dr. Maramorosz, ze substytucyą pana adwokata Dr. Kwiatkowskiego za kuratora ustanowiono.

Wzywa się przeto tych pozwanych, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę wcześnie udzielili lub innego sobie zastępcę obrali, inaczej bowiem złe skutki sami sobie przepisać będą mieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

W Stanisławowie dnia 23. grudnia 1867.

(65) **E d y k t.** (2)

Nr. 1659. C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że 1. grudnia 1859 r. zmarł w Zameczku gospodarz gruntowy Iwan Hadada.

Gdy miejsce pobytu najmłodszej jego córki Kseni Hadada jest sądowi niewiadome, więc wzywa się ją, by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do tutejszego sądu się zgłosiła i swe oświadczenie do spadku tem pewniej wniesła, iż w przeciwnym razie spadek z spadkobiercami, którzy się już zgłosili i z jej w osobie Fedka Hadady ustanowionym kuratorem pertraktowanym będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Żółkiew, 10. listopada 1867.

(57) **Kundmachung.** (2)

Nro. 14346. Am 16. Jänner 1868 wird im Marktorte Dębowiec bei Jasło ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostdienst eröffnet, welches seine Verbindung durch tägliche Fußbotenposten mit dem Postamte Jasło mit nachstehender Cursordnung erhalten wird:

Von Dębowiec täglich in der Zeit vom 1. April bis Ende September um 6 Uhr Abends, in der übrigen Jahreszeit um 3$^1/_2$ Uhr Nachmittags.	In Jasło um 7$^1/_2$ beziehungsweise 5 Uhr Abds.
Von Jasło täglich in der Zeit vom 1. April bis Ende September um 5$^1/_2$ Uhr, in der übrigen Jahreszeit um 6$^1/_2$ Uhr Früh.	In Dębowiec um 7 beziehungsweise 8 Uhr Früh.

Die Entfernung von Dębowiec nach Jasło beträgt 1 Meile.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Dębowiec hat nachbenannte Orte zu umfassen.

Dębowiec, Doląbka, Dzielec, Cieklin, Glinik niemiecki, Łajsce, Łazy, Markuszka, Miejscowa, Osobnica. Pagórek, Pergorczyn, Rudno, Świrchowa, Wola Dębowiecka. Wola Cieklińska, Załęże, Zarzyce.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 30. December 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 14346. Dnia 16. stycznia 1868 wejdzie w Dębowcu przy Jaśle c. k. urząd pocztowy ze służbą poczty listowej i wartościowej w życie, i łączyć się będzie z c. k. urzędem pocztowym w Jaśle za pomocą dziennych pieszych poczt posłańczych w następującym porządku kursowym:

Z Dębowca dziennie w czasie od 1. kwietnia do końca września o 6 g. wieczór, w pozostałej połowie roku o 3$^1/_2$ g. po południu.	W Jaśle o 7$^1/_2$ względnie 5 g. wieczór.
Z Jasła dziennie w czasie od 1. kwietnia do końca września o 5$^1/_2$ g., w pozostałej połowie roku o 6$^1/_2$ g. z rana.	W Dębowcu o 7 względnie 8 g. z rana.

Odległość z Dębowca do Jasła wynosi 1 milę.

Do okręgu doręczenia urzędu pocztowego w Dębowcu należą następujące miejscowości.

Dębowiec, Doląbka, Dzielec, Cieklin, Glinik niemiecki, Łajsce, Łazy, Markuszka, Miejscowa, Osobnica, Pagórek, Pergorczyn, Rudno, Świrchowa. Wola Dębowiecka, Wola Cieklińska, Załęże, Zarzyce.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 30. grudnia 1867.

(79) **E d i c t.** (2)

Nr. 19633. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte für die Stad Lemberg und deren Vorstädte Sect. I. wird bekannt gemacht, daß Catharina Weiss am 2ten November 1848 ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben sei.

Da der Aufenthaltsort der abwesenden präsumtiven Erben: Theresa Weiss verehelichte Nell, Anton und Alexander Weiss dem Gerichte nicht bekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen Einem Jahre vom heutigen Tage an, sich bei diesem Gerichte zu melden, und die Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für dieselben bestellten Curator Dr. Dzidowski abgehandelt werden würde.

Lemberg, am 31. October 1867.

(83) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 3075. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż gruntu włościańskiego pod Nr. 60 w Sułkowicach dziesięć morgów obejmującego w trzech terminach, na dniu 11. marca, 22. kwietnia i 13. maja 1868, każdy raz o godzinie 10tej przed południem w sprawie Franciszka Bury przeciw małżonkom Kasprowi i Katarzynie Srebnym pto. 290 zł. 30 kr.

Cena szacunkowa wynosi sumę 600 zł. w. a.

Wadyum 10 proc. 60 zł. w. a.

Realność powyższa dopiero na 3cim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną być może.

Bliższe warunki licytacyi w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.

Andrychów, dnia 20. grudnia 1867.

(61) **E d y k t.** (2)

Nr. 15604. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem, że na podstawie wekslu z dn. 12. sierpnia 1864 p. Abuszowi Abraham nakaz płatniczy sumy 3500 zł. w. a. wraz z odsetkami po 6% od dnia 2. stycznia 1865 i kosztami sądowemi 4 zł. 37 kr. na rzecz Süssla Oberländer dnia 6. czerwca 1867 l. 6756 wydany, i dla niewiadomego z miejsca pobytu Abusza Abraham w celu doręczenia nakazu płatniczego kuratorem p. adwokat Dr. Madejski, zastępcą zaś adwokat pan Dr. Reger zamianowani zostali.

Wzywa się przeto p. Abusza Abraham, by mianowanemu kuratorowi dał informacyę, lub sądowi innego rzecznika dla tej sprawy wymienił, inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisze.

Przemyśl, dnia 31. grudnia 1867.

(100) **E d y k t.** (2)

Nr. 15501. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa na prośbę pana Szczefana Onoferka niniejszym edyktem posiadacza zgubionego wekslu w Tarnopolu 28. kwietnia 1860 na 30 zł. w. a. przez p. Szczepana Onuferka na własne zlecenie wystawionego, przez pana Karola Dobruckiego do płacenia przyjętego, a w dniu 1go lipca 1860 płatnego, aby ten weksel w ciągu 45 dni od dnia trzeciej inseroyi edyktu w Gazecie lwowskiej sądowi tem pewniej przedłożył, ileże w przeciwnym razie ten weksel amortyzowanym i zanieważny uznanym zostanie.

Tarnopol dnia 4. grudnia 1867.

(124) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1476. W skutek najwyższego postanowienia z dnia 31. grudnia 1867 Dz. u. p, zeszyt I. nr. 1 z r. 1868 istniejące podatki bezpośrednie wraz z dodatkami państwowemi mają być pobierane nadal za czas od dnia 1. stycznia do końca marca 1868 według istniejących obecnie ustaw o opodatkowaniu.

Zatem dodatek nadzwyczajny zaprowadzony w skutek cesarskiego rozporządzenia z dnia 13. maja 1859 (Dz. u. p. nr. 88) będzie wymierzony i pobierany w powyższym okresie czasu jak w roku poprzednim:

a) przy podatku gruntowym $^3/_{12}$ (trzy dwunaste),
b) przy podatku domowo-czynszowym $^2/_6$ (dwie szóste),
c) przy podatku domowo-klasowym $^3/_4$ (trzy czwarte),
d) przy podatku zarobkowym $^2/_5$ (dwie piąte),
i e) przy podatku dochodowym $^2/_5$ (dwie piąte), części podatków zwyczajnych.

Bliższe postanowienia co do wymiaru i poboru podatku dochodowego zawarte są w rozporządzeniu tutejszem z dnia 8. stycznia 1868 l. 1249 (Dodatek do Dziennika rozporządzeń nr. 1).

Lwów, dnia 9. stycznia 1867.

C. k. namiestnik i prezydent c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

(93) **E d i c t.** (1)

Nr. 6435. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird kundgemacht, daß in Folge der Güterabtretung über das sämmtliche, wo immer befindliche bewegliche, und über das in den Kronländern, in denen die Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852 Nr. 251 R. G. Bl. gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Hrn. **Johann Lukowicz** Fischhändler in **Biała** der Concurs eröffnet wird.

Alle, welche eine Forderung an Johann Lukowitz zu stellen haben, werden hiemit mittelst dieses Edictes vorgeladen, und denselben aufgetragen, daß sie ihre auf was immer für Rechte gründenden Ansprüche gegen den, in der Person des Hrn. Advocaten V. C. Ehrler in Biała bestellten Cridamassavertreters bis zum 15. März 1868 anmelden und liquidiren sollen, widrigens sie von dem vorhandenen Vermögen, so weit solches die in der Zeit sich anmeldenden Gläubiger erschöpfen, ungehindert das auf ein in der Massa befindliches Gut habenden Eigenthums- oder Pfandrechtes, oder eines ihnen zustehenden Compensationsrechtes abgewiesen sein, und im letzteren Falle zur Abtragung ihrer gegenseitigen Schuld in die Masse angehalten werden würden.

Unter Einem wird zum provisorischen Verwalter dieser Cridamasse Hr. Adv. V. C. Ehrler bestellt.

Zugleich wird zur Bestätigung des bestellten oder Wahl eines neuen Vermögensverwalters, dann zur Wahl eines Gläubigerausschußes die Tagfahrt auf den 24. März 1868 um 9 Uhr Vormittags anberaumt, bei welcher sämmtliche angemeldeten Gläubiger sogewisser zu erscheinen haben, als sonst dieselben als dem Beschluße der Mehrheit der Erschienenen beigetreten, angesehen werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Biała, am 31. December 1867.

(80) **E d i k t.** (1)

Nr. 5314. Vom Stryjer k. k. Bezirksgerichte wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten **Josef Dow** hiemit kundgemacht, daß die gebetene Intabulirung der **Chaje Chamaides** als Eigenthümerin der über dem **Mendel Bergmann'schen** Realitätsantheile sub Haus-Nr. 110 Stadt in **Stryi** zu Gunsten des **Josef Dow Dom. IX. pag. 463. n. 17. on.** intabulirten Summe von 100 fl. C. M., mit Bescheid vom 20ten December 1867 Zahl 5314 bewilligt, und dieser Bescheid dem für ihn bestellten Curator Herrn Advocaten Dr. **Fruchtmann** zugestellt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 20. December 1867.

(98) **E d y k t.** (1)

L. 2521. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia niniejszym spadkobierców nieobjętej masy ś. p. Stanisława Noska, iż przeciw masie tejże wytoczył Wojciech Nosek przez kuratora Szymona Chabinę pozew restytucyjny w sprawie o oddanie gospodarstwa gruntowego w Brzegach pod Nr. 21 położonego, i że termin do sumarycznej rozprawy na dzień 18. lutego 1868 o godzinie 10tej rano wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu spadkobierców pozwanej masy nie jest wiadome, naznacza c. k. sąd powiatowy dla tejże masy kuratorem p. Ludwika Łapińskiego c. k. notaryusza, z którym wytoczona sprawa przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edyktem upomina się spadkobierców masy, ażeby się albo w należytym czasie zgłosili, albo wywody sprawy tej dotyczące postanowionemu zastępcy udzielili, lub też jakiego innego zastępcę s[obie] obrali, w przeciwnym bowiem razie ściągną na si[ebie] wszystkie im szkodliwe następstwa.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, dnia 20. grudnia 1867.

(95) **E d i c t.**

Nr. 4524. Seitens des k. k. Bezirksgerichtes Żółkiew wird hiemit bekannt gegeben, daß Bar[uch] Wolfsberg in seiner Rechtssache gegen Herrn Si[l...] Skólmowski wegen Zahlung der Conventionalstr[afe] pr. 1000 fl. öst. W. am 18. October 1867 Zahl 45[..] nach rechtskräftig bewilligter Contumaz wegen ni[cht] erstatteter Einrede ein Gesuch um Bestimmung ei[ner] Tagfahrt zum Actenverzeichnisse an dieses k. k. G[e]richt überreicht habe.

Da der Wohnort des Belangten Herrn Si[l...] Skólmowski unbekannt ist, so wird ihm auf seine G[e]fahr und Kosten der Landes- und Gerichtsadvo[cat] Hrn. Dr. Diamand mit Substituirung des k. k. Not[ars] Herrn Niementowski zum Curator bestellt und [der] Belangte errinnert, zur rechten Zeit entweder sel[bst] zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe d[em] bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch ein[en] andern Sachwalter zu wählen überhaupt die [zur] Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rech[ts]mittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren V[er]absäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen h[a]ben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Żółkiew, am 2. November 1867.

(99) **E d y k t.** (1)

Nro. 64168. C. k. sąd krajowy we Lwow[ie] nieznajomej z miejsca pobytu p. Julii hr. Krasicki[ej] wiadomo czyni, że w skutek prośby p. Ignacego Le[wa]kowskiego uchwałami tutejszosądowemi z d. 15[...] grudnia 1866 do l. 65498 i 65499 zaprenotowan[ie] sum wekslowych 300 złr., 500 złr., 1000 złr., 50 zł[r.] 300 złr., 100 złr. i 400 złr. w. a. w stanie biernym prawa dożywotniego użytkowania i administrowani[a] dóbr Baranów z przyległościami na tych dobrach d[la] p. Julii hr. Krasickiej intabulowanego, na rzecz pro[szącego] p. Ignacego Lewakowskiego dozwolona zo[stała], i celem doręczenia zawiadomienia p. Julii Krasickiej o tych uchwałach kuratorem dla niej p. adwokata Hofmana z zastępstwem p. adwokata Sermak[a] ustanowiono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. grudnia 1867.

Doniesienia prywatne.

Dyrekcya Towarzystwa Przyjaciół sztuk Pięknych w Krakowie,

zawiadamia Szanownych Panów Artystów, że wysta[wa] sztuki malarstwa, rzeźbiarstwa i architektury n[a] rok 1868 otwartą zostanie z dniem 9tym marca w lokalu Towarzystwa przy ulicy Brackiej w dom[u] barona Lossina. Trwać będzie miesięcy dwa. Dyrekcya wzywając uprzejmie Panów Artystów, by ze swe[]mi dziełami na tę wystawę pospieszyć nie omieszkali, prosi zarazem, ażeby takowe nadesłać ra[czyli] przed 25tym lutego pod adresem:

Na wystawę sztuk pięknych w Krakowie.

Przesyłkę Dyrekcya przyjmuje na koszt Towarzystwa, z tem atoli zastrzeżeniem, że paki mają być oddawane na zwykłe pociągi lub wozy towarowe ktoby zaś je chciał przesłać pociągiem osobowym pospiesznym lub przez pocztę, sam winien opłacić chyba że paczka nie wiele waży i tylko pocztą może być przesłaną, w takim razie Dyrekcya ponosi koszta transportu. Przesyłki spóźnione, nadchodzące na dwa tygodnie przed zamknięciem wystawy, przesyłający sam opłaci.

Ktoby chciał przesłać pakę niezwykłych rozmiarów lub ciężaru, zwłaszcza ze stron dalekich, winien wprzódy porozumieć się z Dyrekcyą co do kosztów transportu.

Dyrekcya ma sobie za obowiązek ostrzedz Panów Artystów, że dzieło sztuki, które nie będzie na wystawie najmniej przez miesiąc, zakupionem nie będzie.

Kraków, dnia 11. stycznia 1868.

J. Fr. Kołosowski,
P. O. sekretarza Dyrekcyi.

(123—1)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.